

Kil: Zeminimiz, Kaynağımız, Annemiz, Potansiyelimiz

Kil, farklı biçimlere dönüşebilme yeteneğiyle hem ayrılığı ve sınırlamayı hem de ikiliksiz birliğin zengin çeşitliliğini temsil eder.

Sınırlamanın Bir Sembolü Olarak Kil

Eğer kilin, yani zeminin, açık ve sınırsız doğasını fark edemezsek, onu sadece üzerinde çalışılacak ve bir şeye dönüştürülecek bir nesne olarak görürüz. Varlık döngüsündeki ilk halka olan "nidana," bu farkındasızlığı kör bir yaşlı figürle sembolize eder.

1.Cehalet Bağı

İkinci halka ise çömlekçinin çarkıdır. Bu çark yere yakın ve büyüktür; üzerinde kocaman bir kil yığını taşır. Çömlekçi çarkı döndürerek yığının tepesinde çalışır ve bir şekil oluşturur. Böylece, var olmayan bir şey, varlık kazanır.

2. İrade Edimleri/İtici Güçler Bağı

Eğer çömlekçi basit bir bardak yapıyorsa, bardak, kütlemin içinden yavaşça şekillenerek hâlâ kaynağı olan kilden ve topraktan ayrılmamış bir bütün olarak durur. Ancak çömlekçi, bardağı kütleden kesip ayırdığında, bardak bağımsız bir nesne haline gelir. Artık bardak, kaynağı olan kil ile bağını yitirmiş gibi algılanır. Bu süreç, dünyadaki tüm nesnelere, kendi kaynaklarından kimlik, niyet ve eylem yoluyla ayrılarak birer "şey" haline geldiğini gösterir. Çömlekçi, yaratabileceği şekli görür ve her bir nesneyi kütleden "özgürleştirir."

Kil hâlâ kildir, bardak da kildir; ancak bu ayrışma sonucunda, bardağın bardak oluşu, kili algılama biçimimizi geri plana iter. Kil, artık bizim ona yüklediğimiz anlam doğrultusunda bir şeye dönüşmüştür.

Zihin ve Kaynak Olarak Kil

Benzer şekilde, zihnimiz de bir kaynak, temel ve sınırsız potansiyel gibidir. Ancak zihni olduğu haliyle fark etmezsek, dikkatimizi, zihinde beliren düşünce, duygu ve hislerin gelip geçici doğasından çok, onlara yüklediğimiz anlamlara yöneltiriz. Bu durum, bu unsurların bizim için yalnızca onları nasıl algılıyorsak o hale gelmesine neden olur. Böylece, kendimizi de sınırları ve tanımları olan bir dünyada bir "şey" olarak algılamaya başlarız.

Oysa kil, şekillenmemiş bir potansiyel olarak, farklı biçimler sunarak hem kaynağın hem de onun tezahürlerinin birliğini görmemizi sağlar. Tsa-tsa yaparken kil, bir kalıba bastırılarak şekillendirilir; bu süreç, kile ne bir şey ekler ne de ondan bir şey eksiltir. Kalıptan dikkatlice çıkarıldığında, ortaya kilden bir Buda çıkar. Kil ve Buda birbirinden ayrı değildir: Bu bir Buda'dır, ama aynı zamanda sadece kildir; bu sadece kildir, ama aynı zamanda bir Buda'dır. Kilin sınırsız ve açık potansiyeli, farklı biçimler alabilir, ancak asla kil olmaktan vazgeçmez. Kilin aldığı biçimler, onun özünü ne tanımlar ne de sınırlar. Bu durum, çeşitliliğin bir bütünlük içinde, ne yalnızca tek bir şey ne de tamamen farklı birçok şey olarak algılanmadığı orta yolu temsil eder.

Tsa-Tsa ve İkiliğin Aşılması

Tsa-tsa yaparken hem kilin hem de biçimin bir bütün olduğunu fark etmek, tsa-tsa'nın özünde var olan ikiliksiz (non-dual) yapıyı anlamamıza olanak tanır. Bu, algılarımız bizi varoluş ve yok oluş gibi zıtlıkları gerçek kabul etmeye yönlendirse bile mümkündür.

İkiliksizlik, hakikatin ta kendisidir; ikililik ise yalnızca bir yanılsamadır. Tsa-tsa yapma, adama ve yayma pratiğiyle, altı alemleri bölünmez bütünü, Dzogpachenpo'nun saf hakikatiyle dolduralım!

"Clay: Our Ground, Our Mother, Our Potential" adlı makale, James Low tarafından Kasım 2024'te kaleme alınmıştır. Metin, Bahar Nihal Ersözli tarafından Ocak 2025'te Türkçeye çevrilmiştir.